

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

כי ניהם ד' ציון

חוסננו הלאומי ואחידותנו בארץ ישראל קשורים בקשר אמיץ בלימוד התורה הקדושה ובקיום מצוותיה ככתוב, "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֶנְכִי מֵצַוְנָה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבְאַתֶּם יִירָשׁוּתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְלִמְעַן תֵּאָדְרוּ יָמֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ד' לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם וּלְזָרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ" (דברים יא), והדרך לחזק את האומה מתחיל מחינוך בכלל ומחינוך הילדים משחר ילדותם בפרט ככתוב: "וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּיֹתְכֶם וּבְלֶכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם", כפירוש רש"י: משעה שהבן יודע לדבר למדהו "תורה צוה לנו משה" שיהיה זה לימוד דיבורו. מכאן אמה, כשהתינוק לומד לדבר, אביו משיח עמו בלשון הקודש ומלמדו תורה, שנאמר "וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּיֹתְכֶם וּבְלֶכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם... לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ד' לְאַבְתִּיכֶם לְתֵת לָהֶם יְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ". אם עשיתם כן ירבו, ואם לאו, לא ירבו! ולא רק שד' מאריך את ימינו בארץ חיינו, אלא גם אויבינו יפחדו מאתנו ויפלו לפנינו ככתוב: "וְהוֹרִישׁ ד' אֶת כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם וְיִרְשָׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם: כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תֵּדְרֹךְ כָּפַי רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְבָנוֹן מִן הַנֶּהָר נְהַר פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גְבֻלְכֶם: לֹא יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פֶּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם יִתֵּן ד' אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תֵּדְרֹכוּ כִּי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם".

נכון לעכשיו, החוזק והחוסן הלאומי, והיכולת לנצח את אויבינו האכזריים השואפים להשמיד את מדינת ישראל ח"ו, אינו מותנה אך ורק בצבא חזק וגדול, אלא גם צריכים להפיח באומה, בצבא ובמפקדיו, רוח גדולה ואמונה חזקה בצדקת קיומנו ובזכותנו לחיות בארץ ישראל כעם הקם לתחייה בארצו, ולא רק בשביל לאכול ולשתות ולנוח מתלאות הגלות, אלא בשביל לקיים את החזון הגדול של נביאי ישראל, להיות מה שהובטח כבר לאבי האומה אברהם אבינו "ואעשך לגוי גדול... והיה ברכה... ונברכו בך כל משפחות האדמה" (בראשית יב). יש לשוב אל השורשים, להביט אל האבות וללמוד מהם. ללמוד את התורה הקדושה המחזקת את האומה ואחידותה בארצה כדברי ישעיה "הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו", ומתוך כך נזכה לנחמה הגדולה ככתוב: "כי נחם ד' ציון, נחם על חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן ד', ששון ושמחה ימצא בה, תודה וקול זמרה" (ישעיה מט).

בציפייה לישועה השלמה

זר הנחן ב' יא

2 הטוב והמטיב
הרב אורי טרבלסי

לשון הקודש
הרב דוד לנדאו

3 בכל לבבכם – זוהי תפילה
הרב יורם אליהו
ה' ישמרך מכל רע.
הרב זיו רזה

5 ירידת הדורות או עליית הדורות?
נתן קוטלר

4 אמונה חד-פעמית
או: למה יש חילוניים?
הרב ליאור לביא
למטר השמים
תשתה מים
הרב חגי לונדין

6 משחק והנאה בנישואין
אסתר אברהמי

6 האמנם שוב??
סיפור / תמר

8 סם המוות הקנאביס
הרב שלמה אבינר

יום עיון
במשנת הרב קוק זצ"ל
יתקיים ביום שלישי ב' באלול
פרטים בערוץ מאיר ובגליון הבא.
הציבור מוזמן בשמחה.

ידידי מכון מאיר
מוסיפים יהדות באהבה
מעוניינים לקבל ניוזלטר שבועי?
שלחו מייל לכתובת: eliezer188@gmail.com

הטוב והמטיב

ברכת המזון היא הברכה היחידה המפורשת בתורה "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוהיך". מלבד שלוש הברכות הראשונות שהן מהתורה הוסיפו חכמים את ברכת הטוב והמטיב שנתקנה על הרוגי ביתר: "אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תיקנו ביבנה הטוב והמטיב. הטוב שלא הסריחו והמטיב שניתנו לקבורה".¹ ההיסטוריה הישראלית מלאה בניסים ואירועים רבים, וצריך להבין אפוא מה מיוחד בהרוגי ביתר שמצאו חז"ל לנכון לקבוע עליהם ברכה כללית לאומה, ומדוע תיקנו זאת דווקא בברכת המזון.

בעל הטורים מסביר שתחושת השובע יכולה להביא את האדם לידי הרגשה שיש לו הכול, ולשכוח את ה'. לכן מסמיכה התורה לשביעה את הפסוק "פן תשכח את ה' אלוהיך". חז"ל רצו להזכיר את יום המיתה בברכת המזון, להקהות את לבו המתגאה של האדם, ותיקנו ברכה המזכירה את מיתתם וקבורתם של הרוגי ביתר.

אך אפשר להסביר באופן נוסף. הלחם נותן חיים וקיום לאדם, ומכאן שמו - שמלחים את הנשמה לגוף ומאפשר את קיום החיים. התורה ניתנה לאומה, ומדרגת החיים השלמה שבה היא מתגלה, היא בעם ישראל. לכן בברכה שמדברת על קיום האדם וחיי, ביארה התורה את בסיס הקיום של החיים הישראליים, וציוותה לברך שלוש ברכות שמתארות את בניין האומה. ובלשון המשך חכמה:² "כל ברכת המזון נתקנה על בנין האומה אשר נבנית ציבחר ציבחר (מעט מעט) באצבע ההשגחה".

בניין הכלל מתחיל מבניין הפרטים שהם הבסיס לבניינו. המזון שבו החייה ה' כל נפש פרטית במדבר השומם היה המן לכן "משה תיקן לישראל ברכת הזון כשירד להם מן". ברכת הארץ היא על הארץ הטובה

שניתנה לאומה כדי שתוכל לפתח ולהוציא את כוחותיה אל הפועל. לאחריה ברכת בונה ירושלים שהיא עיר המלכות, ובתוכה המקדש שהוא המרכז הרוחני המואגד סביבו את כלל ישראל לעבודת ה' "שלמה תיקן על הבית הגדול והקדוש". לאחר בניית האומה מלמטה למעלה, מבניין הגוף ועד להופעת נשמת האומה במקדש, התרחש ריסוק של הבניין המפואר. נחרבה הקומה הלאומית ועם ישראל הפך לאוסף שבור של אברים מרוסקים בלי נשמת חיים כללית שמפכה בהם.

הזיק האחרון שעוד ניסה להחיות את האומה מחדש ולהחזיר את מלכות ישראל היה בר כוכבא ולכן ראה בו ר' עקיבא כוח משיחי. וכשגם המרד הגדול נכשל ונלכדה העיר ביתר, זה היה מוות אחר מוות. הייאוש החל לכרסם בלבבות, נראה היה שעמ"י מת ולא ישוב עוד לקומתו ולגאון חייו. "והנה אחר החורבן חשבו כי קיומה בלתי אפשרי ועתידה לכלות ולנדוד כהצוענים בלא תפארת אדם".

אך בתוך השבר הנורא חסד ה' האיר. אדריאנוס הרשע השאיר את גופות הרוגי ביתר זרוקות בביזיון, מאכל לחיות הארץ ולעוף השמים ונתונות לפגיעות מזג האוויר. שבע שנים היו מוטלים ללא קבורה ואף על פי כן לא נפגעו, לא הרקיבו ולא הסריחו. צורת ההרוגים שנשמרה הייתה בעצמה אות לכך שגם צורת האומה הישראלית לא תיהרס בגלות. "לאות שגם אם הגנו חשובים כנטולי כח החיים, שמור בנו כח חיים נפלא לשמור צורתנו העצמית". וכשקם קיסר חדש גזר עליהם קבורה. הקבורה שומרת את המת לעתיד נשגב שבו ישוב לתחייה. וכפי שניתנו הם לקבורה הבינו חכמים ש"כן תשוב כל הגדולה היותר נשגבה אל עמנו באחרית הימים". ברכת הטוב והמטיב נתקנה גם על היין כשמביאים

יין ממין אחת. הרב קוק זצ"ל³ מבאר שיש שני סוגי משקים שגזרו עליהם חז"ל משום העירוב עם הגויים - יין וחלב. שני משקים שמבטאים שני סגנונות פגיעה של הגויים כלפינו במהלך הגלות, חסדים וגבורות. החלב הלבן מורה על החסד, על שלוה ורוגע. דרך של מתיקות שפתיים אך נוטפת ארס. והיין האדום מבטא את הגבורה והכוח. במהלך הגלות עמד עם ישראל ככבשה אחת בין שבעים זאבים, ועבר ניסיונות עצומים לפגוע בו הן במתק שפתיים והן בגזירות ופרעות שונות ומשונות. ובכל זאת האומה הישראלית התגברה על כל אלו שניסו לכלותה. כל כלי יוצר עליה לא יצלח, הם עברו מהעולם והיא נשארה עומדת חיה וקיימת. לכן על היין שמבטא את מסעות הרדיפות וההרג שעברה האומה ואין מי שיכול לה אנו מברכים הטוב והמטיב. בברכת הטוב והמטיב גנזו חז"ל את סוד נצחיות עם ישראל שחזק מכל הכוחות שבעולם. "הטוב והמטיב תיקנו על קיום האומה הבודדת במועדיה להיות הולכת בגולה זה אלפיים שנה והיא קיימת ברוחה ובהודה ותפארתה" (משך חכמה). סיבה שלישית יש בהלכה לברך ברכה זו, כאשר יש שמחה לו ולאחרים. בסופו של דבר הצלחת עם ישראל אינה רק לטובתו. כשעם ישראל נמצא במעלתו המציאות כולה מקבלת טובה וברכה. הטוב - לעצמו, והמטיב - לאחרים.

1. ברכות מח: תי.
2. עין איה ברכות זלא פקס יגקלד.

לשון הקודש

"והיה עקב תשמעון". אנו נפגשים כאן בתופעה המיוחדת של וא"ו ההיפוך, אשר בכוחה להפוך את העבר לעתיד, והעתיד לעבר. ממש מהפכה! שפתנו היא שפה משונה ומתאימה לעם משונה. כל סדר חיינו יונק ממקור הקודש, וגם לשוננו היא לשון הקודש. יש להתבונן היטב בביטוי "לשון הקודש" (ולא "לשון קדושה"). ידוע שיש הבדל בין תואר שאיננו שייך למהות הדבר, לבין שם עצם הבא להגדיר את עצם מהותו של הדבר. לכן איננו אומרים "לשון הקדושה" אלא "לשון הקודש", הלשון של הקודש, שהיא בעצמותה קודש, לשונו של הקדוש ברוך הוא. לשון זו היא הלשון המתאימה לעם ישראל מראשית הופעתם "בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז"י¹ "שלא שינו את לשונם".

"והיה עקב תשמעון". חז"ל מודיעים לנו: "והיה" - לשון שמחה, "ויהי" - לשון צער.² יש להבין למה. כוחה של הוא"ו הוא להפוך את העבר לעתיד ואת העתיד לעבר, סגולתה לחדש זמנים. האדם חי בזמן,

ובכל תרבות ובכל לשון יש הבדלה ברורה בין הזמנים. כמו שיש הבחנה בין זכר לנקבה, כך יש הבחנה בין עבר, הווה ועתיד. לעומת זה אצלנו באה הוא"ו ועושה מהפכות ממש. כל אחד מבין שבסדר חיי האדם העתיד משמח. יש פתגם קדמון: "העבר - אין, ההווה - כהרף עין, והעתיד - עדיין". האתמול היה ואיננו, חבל על מה שעבר ואיננו עוד. לעומת זאת, העתיד הוא אידיאלי, הכל עדיין אפשרי. אנו מצפים לעתיד שבו "יהיה טוב". העבר מעורר צער. האדם מתבונן על קנייניו שעברו, פגמיו וחסרונותיו, ותיקון לכאורה - אין, כי הכל עבר. לעומתו, העתיד פתוח באפשרויותיו. כולם שואפים אל העתיד, כולם מקווים לעתיד שינחמנו ממכשולי העבר ויוכל אפילו לתקן אותם. והנה באה לשון הקודש, ובאות אחת דקה, בקו אחד דק, מהפכת את המציאות, ומפיהה חיים במה שעבר כבר עד שנעשה למה שיהיה

1. תהלים קי"ד א'.
2. ויקרא רבה פרשה ל"ב ה'.
3. בראשית רבה פרשה מ"ב ג'.
4. ע"פ שיחות הרצ"י דברים עמ' 187-190.

נוכל לשאת תפילה אמיתית כאשר אנו מודעים לחיסרון הגדול שיש לנו, כי תפילה אמיתית נובעת כאשר היא באה מקירות ליבו של האדם החש את החסר לו.

לכן, אומר הרב, נקבע בהלכה שאין לו לאדם לאכול לפני התפילה, **"כי התפילה היא בדיקה גדולה לאדם אם הוא מטהר נפשו באמת לרצון יוצרו יתברך ואם הוא קרוב לעשות רצונו כרצון קונו"**. עיקר התפילה, כשהיא באה מטהרת הלב במטרה לעשות רצון ה' באמת ואם אדם נמשך אחרי הנאות הגוף במאכל ובמשתה, יוטבע בו טבע חומרי ולא יריגש שהדברים האמיתיים הקדושים חסרים לו ואז יאבד את עיקר כוונת התפילה, כי מי שמתנחם במה שיש לו לאכול לשובע, לא יכוון ב'עלינו לשבח' וב'על כן נקוה לך', **"שיתוכן עולם במלכות שדי והאלילים יכרתו והרשעים יפנו אליו יתברך"**. השובע והשלווה החומרית בזמן התפילה עלולים להסית מחשבתו מעיקר התפילה וכוונתה. לכן, אומר הרב, יתחזק האדם לשאוף לעבודת התפילה הראויה, ונתפלל לה' אלוהי החדש והרחמים ש"**ידיכנו בנתיבתו ויאר לנו באורו הגדול, שנדע ונשכיל מה הוא יתברך דורש מאתנו, ומדו הישר והטוב ללכת בדרכיו"**.

ממשיך הרב לבאר, אם אדם לא יודע מעלת ישראל, מה תכליתם של עם ישראל בעולם, כיצד הם מהווים לב האומות ותכלית הבריאה **"איך יתפלל בלב שלם על גאולתם"**, שבוודאי כוונת הברכה של 'גואל ישראל' אינה רק תפילה של האדם הפרטי, שמבקש ישועה וגאולה מהצרות שיש לו בגלות. תוכן הברכה, **"מעיד שהרצון בה הוא מצד מעלת ישראל וקדושתם"**.

מוסיף הרב, ואם אדם לא ידע, **"מעלת הארץ הקדושה וסגולתה, איך יתפלל על בניין ירושלים..."** שהרי ירושלים מקודשת מתוך כל ארץ ישראל ורק מתוך הבנת ערכה של הארץ אפשר להבין את מעלת ירושלים. ומוסיף כאן הרב משפט שמגדיר בצורה מיוחדת את התפילה, **"והתפילה היא דווקא מקירות הלב, כשמרגיש שהוא חסר בדבר"**.

כל הלימוד הזה שהרב תיאר שצריכים אנו להיות מלאים בו, מעלת האדם, מעלת עם ישראל וארץ ישראל, נועדים לכך שנדע מה באמת חסר לנו ואז

נאמר בפרשה "ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם". אומרים חז"ל (מסכת תענית, ב, א), **"איזו היא עבודה שבלב הוי אומר זו תפילה"**. מרן הרב קוק זצ"ל מבאר בהקדמתו לספרו 'מוסר אביך' שמכיוון שהתפילה היא בחינת

עבודה, **אם כן ראוי לאדם שיעבוד את ה' רק כשהוא במצב דעת יראת ה' כל כך, עד שענייני התפילה קרובים אל לבבו, ולזה, אומר הרב, צריך בירור שכלי ואמוני עמוק לדעת את ערכם של הדברים שאנו מתפללים עליהם. אם האדם לא ידע**

את מעלת נפשו, איך יתפלל ברצון שלם ובהרגשת חסרון שה' יחון אותו בדעת בינה והשכל, והרי אינו מבין כלל מה חסר לו. ולכן הוא **"צריך ללמוד ולהעמיק עד שיצויר לו בבירור וידיעה שלמה גודל חסרונו לדעה בינה והשכל, יצמא לזה ויתפלל באהבה מקירות לב שיחנהו ה' יתברך בזה (בשכל ודעה), וה' הטוב ברחמיו לא ימנע טוב להולכים בתמים, וישמע את תפילתו שבאה כאמור מתוך ידיעה עמוקה מה חסר לו באמת"**.

חוסן נפשי
הרב זיו רוח

דוגמא לכך אנו מוצאים אצל אחאב. בן הדד מלך ארם קיבץ את כל חילו ושלוחים ושניים מלכים אתו וצר על שומרון. הוא שולח שליחים לאחאב: **"פה אָמר בן הדד כִּסְפָּךְ וְזָהָבְךָ לִי הוּא וְנָשִׁיךָ וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם"**. בהמשך הוא גם דורש את ספר התורה שאחאב כתב לעצמו כמזוונות המלך. ה' נותן ברכה לאחאב כיוון שאיננו נכנע, ושומר על הכבוד הלאומי, ואחאב אמנם מנצח את בן הדד בשני קרבות גדולים. ואז מתרחש אירוע מזעזע: **"... וּבֶן הַדָּד נָס וַיָּבֹא אֶל הָעִיר חֶדֶר בְּחֶדֶר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו הֲנֵה נָא שְׂמַעְנֵנוּ כִּי מַלְכֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי מַלְכֵּי חֶסֶד הֵם, נְשִׁימָה נָא שְׁקִים בְּמִתְּנֵינוּ וְחִבְלִים בְּרָאשֵׁנוּ וְנִצָּא אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוֹלֵי יָחִיָּה אֶת נַפְשָׁךְ... וַיָּבֹאוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָךְ כֵּן הִדָּד אָמַר תָּחִי נָא נַפְשִׁי וַיֹּאמַר הַעֲדֵנוּ חַי אֲחִי הוּא... כל סוג של כריתת בריתות עם האויבים מתעוררת בלב עקב חלקיות או ביטול האחיזה במצוות. זוהי גופא הקללה של עקב לא תשמעון. כך גם בעולם הדעות. "ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך". הברכה של אי הימשכות אחר מוקש זוהי שמירה ובריאות טבעית של מי שאוחז במצוות. המוקש הוא חבוי ולפני שאדם נכשל בו ומאבד את היקר מכל, התורה מספקת לו מעין המושך המאמור בעמוד 5 <**

השופעת מחיים של קיום התורה. תחושה לאומית חזקה ומאוזנת זוהי מתנה שלא בהכרח זוכים לה. אי שמירת התורה יוצרת חלל שמאפשר לחסרונות להיכנס לעולם הדעות וליצור חולשה ופקפוק ביחס לדברים הכי פשוטים. אנו מוצאים במציאות לעיתים דעות נפסדות, שאדם בריא,

כאשר הוא נפגש עמו, הוא שואל את עצמו מניין באו אלו? איך אדם יכול להתנער כל כך לשורשיו? איך אפשר לאבד את הישרות הטבעית וליפול ככאלו עיוותים? אך התשובה היא פשוטה כפי הרצאת התורה, הדעות הישרות הנן מתנת שמים עקב השמיעה לתורה וקיום המצוות. כאשר אדם מתרחק מדרך זו החיסרון נאחז בנפשו, ודעותיו ומעשיו הנראים לו הכי מוצדקים, מסולקים מדרך ישראל ומהבנות ישרות. **"כָּל דֶּחֶךָ אִישׁ יִשָּׁר בְּעֵינָיו"**².

ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע.

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם וְשִׁמְרָה ה' אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. וְאַהֲבָה וּבְרִיכָה וְהַרְבֵּה וּבְרָכָה פָּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ דִּגְגֶנְךָ וְתִירֶשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ שֹׁגֵר אֱלֹפִיךָ וְעֲשִׂיתָ לְךָ צִאֲנָה עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לָךְ. בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה כָךְ עֹקֵר וְעֹקֶרָה וּבִבְהֻמָּתָה. וְהָסִיר ה' מִמֶּךָ כָּל חָלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶת לֹא יִשְׁיֵם כָּךְ וְנִתְּנָם כָּל שִׁנְאִיָּה. את כל הברכות בתחילת פרשת עקב קל להבין אך האחרונה היא יוצאת דופן - וְאַכְלָתָ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תַחֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ. אלא שכל הברכות הללו כולל האחרונה הן תוצאות טבעיות של קיום התורה. כך בנויה מערכת השכר והעונש, כבריאות הגוף. הקב"ה מדרך את האומה בסדרים אלוקיים, והשמירה עליהם מביאה ומשמרת את ברכת ה'. עזיבת הסדרים מביאה לחיסרון, כאדם האוכל מזון שאיננו בריא ואף רעיל וחש אח"כ ברע. אך מה נאה ההתבוננות בברכה האחרונה בהקשר זה - וְאַכְלָתָ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תַחֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם... עצם הרצון לא לרחם או להתרפס בהסכמי כניעה אלא אדרבא, להכניע את אויביו, זוהי בריאות נפשית

אמונה חד-פעמית או: למה יש חילוניים?

היא 'אמונה חד פעמית' - סוג של קונספציה שגויה שאפשר לזרוק לפח בלי יותר מדי קושי. והכל - למען מטרה טובה ונעלה כמובן.

קריסה חד פעמית

במאבק רעיוני, אם לא מזהים את הערך שעומד ביסוד טענות היריב - תמיד מפסידים. וגם אם נראה לך שניצחת בטווח הקצר - בטווח הארוך יתברר לך שהפסדת. לעומק הרעיוני שעומד מאחורי ההנחה הזאת, רומזת התורה כשהיא כותבת בפרשת עקב כיצד עלינו להיאבק בעמי כנען שמחכים לנו עם כניסתנו לארץ המובטחת: "ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נותן לך". שואל על כך רבי משה דוד וואלי, תלמיד הרמח"ל: "כי היה לו לומר 'ואבדת' או 'והשגדת'". מה פשר הלשון "ואכלת"? ומתריך: "אלא אכילה ממוש, שיעלו כל הניצוצות הטובות שבהם... אל הקדושה, ויהנו מהן כמי שנהנה מן האכילה". אכילה היא ביטוי לכך שאנו מעכלים לתוכנו את עמדת היריב ובכך מנטרלים את הבסיס הערכי להתנגדותו אלינו.

שימוש מרובה בכלים חד פעמיים הוא נזק סביבתי חמור ואנו מחויבים להיענות למגמה הדואגת לאיכות הסביבה. לא ממניעים 'חילוניים' אלא ממניעים תורניים-מוסריים, וכפי שאמר הקב"ה לאדם הראשון: "בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו, ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי" (קהלת רבה ז, ג).

כאשר אנו פועלים כך - הרבה מאוד מהטענות המוסריות שמוטחות כלפי העולם הדתי בשם ערכים ואידיאלים חילוניים - קורסות ומתפוררות. אימוץ הערכים 'חילוניים' הטובים מהווה 'אכילה' ועיכול של היסודות המזינים שבהם והשבתם לעולמנו היהודי. זוהי העלאת הניצוצות הטובים שטמונים בהם והשלכת הקליפה החד פעמית, המיותרת, שמכסה אותם, לפח.

לקבלת דבר תורה יומי בשביל הנשמה מאת ליאור לביא נא לשלוח וואטסאפ למספר 0508529987

בעקבות שימוש מרובה בכלים חד פעמיים. מולה התראיין יהודי חרדי, אב למשפחה ברוכת ילדים, שמתגורר באחת הערים החרדיות. הוא תיאר את הפגיעה הכלכלית הקשה שהחוק עתיד לפגוע בו ובעוד רבים כמוהו. הוא תיאר שאחת לשבועיים משק הבית שלהם מוציא כ-550 שקלים על כלים חד פעמיים (!). לדבריו, שטיפת כלים בלתי אפשרית בגלל ריבוי הנפשות בבית ולכן הם מעדיפים להשתמש בשרוולי כוסות רבים. כך הם גם מעדיפים להשתמש בחד פעמי לסעודות שבת גדולות כדי להימנע מהטרחה הרבה הכרוכה בשטיפת הכלים. השרה הציעה שבמחיר שהם מוציאים על חד פעמי יוכלו עם מעט חסכון לקנות מדיח כלים ובכך להימנע מהוצאה מיותרת שגם פוגעת באיכות הסביבה. הפתרון המוצע נדחה על הסף מסיבות שונות והראיין הסתיים כמובן ללא הסכמה.

הראיין הזה גרם לי להבין בצורה חדשה מאוד מדוע החילוניות קיימת בעולם. אבל לשם כך נערוך חזרה קצרצרה על יסודות הבנת התקופה שלנו, לאור דברי הרב קוק זצ"ל. במאמר 'הדור' הציג הרב את הדיאגנוזה היסודית שעומדת מאחורי נטישת הדת והאמונה בדור הצעיר: "יסודה של המחלה הוא המוח, - כח המחשבה... ובשבילה לא יבין איש שפת רעהו...".

לדבריו, ביסוד הרבה מקלקולי עיבת הדת והאמונה בדור הצעיר עומדת מגמה ערכית, אידיאליסטית; "המחלה הנוראה של הדור אין מקומה העיקרי לא בלב, לא ברגש, לא בתאווה והפקרות, לא בידים פועלות און ולא ברגלים אצות לרעה, אע"פ שכל אלה חולים ונכאבים הנם" (מאמר הדור עמ' קט-קי). כלומר, יש עוד המון בעיות, בשלל תחומים ועניינים. אבל מהו השורש? מאיפה הכל מגיע? מהמוח, מהרעיונות הערכיים העומדים ביסוד התפיסה החילונית.

באותו ראיון רדיו, ממש הרגשתי את דברי הרב קוק: "לא יבין איש שפת רעהו". זה מדבר על משפחות ברוכות ילדים המחייבות ריבוי שטיפת כלים, וזאת מדברת על זיהום כדור הארץ והנזקים הסביבתיים שנגרמים כתוצאה מחוסר אכפתיות לסביבה. זה בא בערכיו וזו באה בערכיה. זה טוען: בסך הכל כמה כלים חד פעמיים... וזו טוענת: רק לשטוף קצת יותר כלים למען רווחת הדורות הבאים. וכל צד בטוח שהאמונה של הצד שמנגד

לאשתי ולי יש ויכוח קבוע שחוזר על עצמו פחות או יותר שוב ושוב בוורסיות שונות; אני רוצה להוציא מהארון כלים חד פעמיים לשימוש, נניח בסעודה שלישית וכדו', והיא מסבירה לי בטוב טעם ודעת על הנזק הסביבתי שאנו מייצרים על ידי השימוש בכלים חד פעמיים. אני מנסה לגונן על עמדותי בטענות שמדובר על נזק עתידי ורחוק, שגם הוא לא לגמרי ברור (חוץ מזה שזה ממש הרבה יותר נוח מלשטוף מלא כלים...). והיא בשלה: "אני לא מבינה איך אפשר לעצום עיניים ולהתעלם מהזיהום

שאנחנו מייצרים במו ידינו ושדורות רבים אחרינו יצטרכו לשלם עליו את המחיר". וככה, מדי פעם הוויכוח הזה חוזר על עצמו, אשתי בשלה ואני בשלי. וזה לא שאני מזלזל במה שהיא אומרת. פשוט נראה לי שיש בעיות קצת יותר חשובות מעוד כמה כלים חד פעמיים בפח האשפה. לפני כשבוע, כשהכריזו על הרפורמה החדשה של המס על הכלים החד פעמיים, "המזהם ישלם", נפל לי סוף סוף האסימון. לא, לא רק בתחום החד"פ. אז לפני שאמשיך, עדכון קצר למי שלא ממש מבין על איזו רפורמה אני מדבר (מרוב רפורמות כבר לא רואים את הרפורמים...): "מהמחקר שעמד בבסיס ההחלטה להטיל מס קנייה על כלים חד-פעמיים עלה כי 'ישראל מכורה לפלסטיק', כאשר הצריכה הביתית הכפילה עצמה בעשור האחרון. היקף הצריכה הביתית בישראל של מוצרים חד-פעמיים מפלסטיק עומד על 68,344 טון בשנה, כ-7.5 ק"ג לנפש - פי 5 יותר מאשר באיחוד האירופי... כלי פלסטיק חד-פעמיים גורמים לנזק סביבתי משמעותי, והשפעותיהם השליליות על בריאות הציבור הן ברורות. הכלים הופכים במהירות ממוצר שימושי לפסולת הממשיכה להתקיים לעתים גם אלפי שנים ותופסת מקום הולך וגדל במדמנות, מביאה להגדלת עלויות פינוי אשפה, לזיהום הים, השטחים הפתוחים והמרחב הציבורי ומקבעת את התלות שלנו בדלקים פוסיליים מזהמים שמהם הפלסטיק עשוי..." (מתוך כתבה ב'גלובס', אלה לוי-וינריב).

13 שיה לא חרשים

בשבוע שעבר, באחת הנסיעות, האזנתי לראיון רדיו עם השרה לאיכות הסביבה, שהסבירה את מגמת החוק החדש ואת נזקי הזיהום שנגרמים

שלחתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מדרשות בבתי הכנסת וברכובים דתיים

דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

הפיקוח מיוחדות: עיצוב, קדם דפוס ודפוס איטוף ועיטוף מוצרים בניילון לפי הזמנה, הדפוס בסיכות הכנסת אינטרטיים לעלויות

לפרטים: 0522898518 0522898518@gmail.com

ירידת הדורות או עליית הדורות?

לפעול ישועות באמצעות סיפור

ישנו סיפור חסידי מופלא:

"מרון הקדוש" (רבי ישראל מרוזין) סיפר מעשה מבעש"ט זלה"ה כי פעם אחת היה ענין פקוח נפש גדול שהיה איזה בן יחיד וטוב מאד וכו' וצוה לעשות נר של שעוה ונסע ליער ודבק את הנר לאילן ועוד איזה ענינים ויחד יחודים וכו' ופעל ישועה בעוה"ת. ואח"כ היה מעשה כזו אצל זקינו המגיד הק' ועשה גם כן כנ"ל ואמר היחודים והכוונות שכיוון הבעש"ט איני יודע רק אעשה על סמך הכוונה שכיון הבעש"ט ונתקבל ג"כ.

ואח"כ היה מעשה כזו אצל הה"ק ר' משה ליב מסאסוב ז"ל ואמר אנו אין לנו כח אפילו לעשות כך, רק אספר המעשה להש"ת יעזור וכן היה בעוה"ת" [ר' ראובן ב"ר צבי דוד ז"ק, כנסת ישראל (וורשה תרס"ו), לקוטי מהר"י מרוזין ז"ל יב, א עמ' 23].

בסיפור חסידי זה מתוארת מצד אחד ירידת הדורות ומהצד השני מתוארת עליית הדורות. מתקופת הבעש"ט ישנה ירידה: המגיד ממזריטש אמנם יודע לעשות את הפעולות שאותן הבעש"ט עשה, אך נעלמו ממנו הכוונות המקוריות של הבעש"ט. בדור מאוחר יותר ישנה ירידה גדולה עוד יותר: לרבי משה ליב מסאסוב אין כח אפילו לעשות את הפעולות של המגיד ממזריטש ולא את כוונות הבעש"ט.

אך החלק המפליא של הסיפור הוא שיש גם עליית הדורות. אמנם המגיד ממזריטש אינו יודע את הכוונות של הבעש"ט, אך עדיין הפעולות שהוא עושה מועילות. וכן אמנם רבי משה ליב מסאסוב אינו יודע לא את הכוונות של הבעש"ט ולא את הפעולות של המגיד ממזריטש, אך עדיין הסיפור אודותיהן מועיל "וכן היה בעוה"ת". ואם כן, ישנו דבר פלא: הבעש"ט היה צריך להתאמץ לפעול פעולות ולכוון כוונות כדי להביא ישועה ואילו הרבי מסאסוב היה רק צריך לספר אודותיהן

יהושפט אפילו לא צריך להתאמץ לרדוף אחרי אויביו, אלא רק לומר שירה. וחזקיהו אינו צריך להתאמץ אפילו לומר שירה, אלא הכל מתרחש בעוד שהוא ישן. ואם כן, ישנו דבר פלא: דוד המלך היה צריך להתאמץ כדי להכניע את אויביו ואילו חזקיהו אינו צריך לעשות דבר כדי להכניע את אויביו.

ובכן, האם יש ירידת הדורות או עליית הדורות? או שמא שילוב של השתיים? האם הירידה מתרחשת בצד העלייה?

אחרית דבר: ירידה לצד עלייה

אין ספק שישנה ירידה בדורות שהרי גם בסיפור החסידי וגם במדרש, הדור המאוחר יותר מתאונן על היעדר כוח לעומת הדור הקודם. בסיפור על הבעש"ט והרבי מסאסוב נאמר "אנו אין לנו כח אפילו לעשות כך" ובמדרש נאמר "אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה". אך מצד שני אין ספק שישנה גם עליה בדורות שהרי גם בסיפור החסידי וגם במדרש, הדור המאוחר משיג את התוצאות בקלות רבה יותר מאשר הדור הקודם. בדור של הבעש"ט היה צריך להתאמץ לכוון כוונות ולעשות פעולות ואילו בדור של הרבי מסאסוב מספיק רק לספר את סיפור המעשה. בדור של דוד המלך, צריך להתאמץ לרדוף ולהרוג את האויבים ואילו בדור של חזקיהו לא צריך לעשות דבר.

ולכן, המסקנה המתבקשת היא ששתי האפשרויות נכונות: ישנה גם ירידה וישנה גם עליה. מצד אחד הדורות המאוחרים נשענים על הדורות הקודמים ושואבים מהם את כוחם ומתבוננים אחורה בערגה כלפי הגדלות של הדורות הקודמים. ואילו מצד השני הדורות המאוחרים מגיעים להישגים גדולים יותר מאשר הדורות הקודמים.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

כדי להביא לישועה. ובכן, האם יש ירידת הדורות או עליית הדורות? או שמא שילוב של השתיים? האם הירידה מתרחשת בצד העלייה?

ארבעה מלכים וארבע דרכים שונות לניצחון

ישנו מדרש מעורר מחשבה שאולי הוא המקור לסיפור לעיל על הבעש"ט והרבי מסאסוב: "ארבעה מלכים היו מה שתבע זה לא תבע זה, ואלו הן דוד ואסא ויהושפט וחזקיהו. דוד אמר (תהלים י"ח) ארדוף אויבי ואשיגם וגו' אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה כן... עמד אסא ואמר אני אין בי כח להרוג להם אלא אני רודף אותם ואתה עושה, אמר לו אני עושה... עמד יהושפט ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף אלא אני אומר שירה ואתה עושה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה... עמד חזקיהו ואמר אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה אלא אני ישן על מטתי ואתה עושה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה..." (איכה רבה פתיחות ל).

במדרש זה מתוארת מצד אחד ירידת הדורות ומצד שני עליית הדורות. מתקופת דוד המלך: לאסא כבר אין כח להרוג את אויביו כפי שעשה דוד, אלא רק לרדוף אחריהם. בתקופה מאוחרת יותר, ליהושפט כבר אין כח להרוג כפי שעשה דוד ולרדוף כפי שעשה אסא, אלא רק לומר שירה. ולאחר מכן אנו לתקופתו של חזקיהו שלא היה לו כבר כח להרוג את אויביו כפי שעשה דוד ולרדוף כפי שעשה אסא ואפילו לא היה לו כח לומר שירה כפי שעשה יהושפט, אלא רק לישון על מיטתו.

אך החלק המפליא במדרש הוא שיש גם עליית הדורות: אסא אינו צריך להתאמץ להרוג את אויביו כפי שעשה דוד, אלא רק לרדוף אחריהם.

למטר השמים תשתה מים הרב חגי לונדין

כאשר ישנה עזות פנים. חוצפה.

מצח נחושה - השמים נעשים כנחושת. יבשים. המדרש בבראשית רבה אומר שישנן ארבע סיבות מדוע בארץ ישראל הגשמים יורדים מהשמים ולא מסתפקים במי-תהום: (א) מפני בעלי זרוע (שמשתלטים על בורות המים); (ב) שיהיה שותה הגבוה כנמוך (שגם להרים יהיו מים ולא רק לבקעות ג) מפני טללים רעים (היסוד האקולוגי ד) שיהיו הכל תולים עיניהם כלפי מעלה.

במילים אחרות, הגשם יציר שווינויות ונשיאת עיניים כלפי מעלה. יראת שמים בכל מלוא מובן המילה.

לקבלת דבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) 0545753771; ניתן גם להזמין שיעורים והרצאות מהרב במספר הזה.

לקראת סוף פרשת עקב אנו נפגשים עם הייחודיות של ארץ ישראל שבה, בניגוד לארץ מצרים, המים לשדה מגיעים מהשמים, מהגשם. ישנם מקומות שבהם לא נושאים עיניהם לשמים. בארץ מצרים משקים את גן הירק רק 'ברגליים', בעבודה אנושית. תפיסת עולם שאין צורך להיפתח למה שמעבר ליכולת האנושית. משם ממשיכה הפרשה 'והיה אם שמע תשמעו... ונתתי מטר ארצכם... הישמרו לכם פן יפתה לבבכם... ועצר את השמים ולא יהיה מטר'. כלומר הגשם תלוי במצבו המוסרי של עם ישראל. כאשר ישנה יראת שמים, כאשר ישנה פתיחות כלפי מעלה - אזי יורדים החיים האלוהיים לעולם. לעומת זאת כאשר אין יראת שמים - הגשמים נעצרים. אומרים חז"ל 'אין הגשמים נעצרים אלא בשביל עצי פנים שבדור'.

המשך המאמר של הרב זיו רוח מעמוד 3 <
אנטי וירוס בהדרכה ישרה ובהרגשה בריאה. אך דבר זה תלוי בסיוע האלוקי, האדם חש באופן טבעי זרות לדרכי העבודה או להתנהגות החיים של הגויים - "ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמְרֶךָ אֶת נַפְשְׁךָ". הסכנה ברורה לו והחיסרון בולט מאוד. אך אדם שאיננו שומע לדבר ה', ככל שיתרחק תגדל משיכתו לתרבות הגויים הרחוקה מקדושת טבע נשמתו. נמצא ש"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמְּשָׁפְטִים הָאֵלֶּה וְיִשְׁמְרֶתֶם וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם..." מעבר לברכות החיצוניות ששמיעה זו גוררת, שופעת גם ברכת חוסן נפשי וישרות טבעית ביחס לחיים.

זיו הפרשה הרב זיו רוח
עיוני עוזק בשפה בהירה מתוך פרשת השבוע
חדש תמוז 490 עמודים
להזמנות: 0526-789565

1. עיין ביאור הנצי"ב תחילת פ' עקב
2. משלי כא'
3. תהילים קכא'

שאתם אוהבים, לימוד משותף, משחקי קלפים זוגיים, לרקוד ביחד בבית ועוד פעילויות קטנות ומשמעותיות שיוצרות חוויות נעימות ומהנות. וכמו שכתבתי במאמר על "גאות ושפל" שעל מצע כזה משמח ומהנה, הקשיים והקונפליקטים, מקבלים קנה מידה שמאפשר הבנות, התפתחות וחיבור עמוק יותר בין בני הזוג.

דפנה שהייתה קשובה מאד, אמרה כשהיא מהוססת: "כל מה שתיארת עכשיו ממש מקסים. אבל... זה שינוי של מאה ושמונים מעלות ו... זאת גם עבודה קשה."

"עבודה שתואמת את נפש האדם, גם אם היא קשה, היא מתגמלת, מחזקת ויוצרת מוטיבציה להמשך מאמץ חיובי. כי הרי התוצאות הנעימות, גורמות לטעם של עוד. מעבודה כזאת לא מתעייפים. תרגול כזה, במחשבה, דיבור ומעשה, נעשה במשך הזמן, עניין טבעי שאין בו מאמץ. שווה לנסות", אמרתי בחיוך.

"אני מרגישה שאני צריכה עזרה, איך לתרגל את כל מה שאמרת, כי אני לא רגילה לסגנון הזה.... הלוואי שבעלי יסכים להגיע יחד איתי", הרהרה בקול.

בשבתות הנחמה הללו, נתנחם בהתעוררות הרצון ובגילוי השמחה ע"י משחקים והנאה שמעוררים ומחזירים את האהבה קדם ואף יותר.

מחשבה, דיבור ומעשה:
במחשבה - שינוי גישה: נישואין זה לא מקום של עבודה קשה, מאמץ ותסכולים. נישואין, זו חגיגת אהבה, גם כשיש קשיים, עבודה קשה, מאמץ ותסכולים. נישואין נועדו להנאה ולחיי תמיכה, בצוותא ובהדדיות. מחשבה כזאת, תתמקד בטוב שיש בכל אחד, יותר מאשר בחסרונות. מחשבה כזאת מעוררת לחיים את החלומות הזוגיים ומחזירה את בני הזוג לתחושות ולהתרגשות של תחילת הנישואין. חשוב מאד גם, לא לראות את בני הזוג כמוכנים מאליהם, כי אז מתחילות הדרישות. אלא להודות על הזכות שיש בן/בת זוג, זה לא מובן מאליה.

בדיבור - את המחשבות צריך לבטא במלל, בשיחה. בני הזוג, לא יודעים לקרוא מחשבות. לכן, צריך לבטא את הטוב במילים, כמו: "אני שמח לך כמה אתה משקיע ואכפתי ואני מעריכה אותך על כך". כמו כן, לשותף בחלומות ובהתרגשות של פעם. מידי פעם לבטא במילים את תחושת ההודיה והשמחה שנפגשים מחדש, למשל אחרי יום עבודה. בנוסף, חשוב שבשיח הזוגי, גם באווירה המשפחתית בבית, יהיה צחוק, אמירות מפתיעות שמשדרות יחס לבבי ותשומת לב שהרי **על תשומת לב לבבית, עומדת כל הזוגיות.**

במעשה - ליוזם פעילויות שיש בהם ראיית הטוב וקירבה. אין הכוונה להפקת אירועי תרבות. אמנם נחמד ורצוי גם חוויות מחוץ לבית, כמו צימר, בית מלון, בית קפה, טיולים וכד' אך יחד עם זאת, ליצור פעילויות קטנות משמחות בבית. כמו: שיחה אינטימית רגועה, האזנה למוזיקה, לשיעורים

כשדפנה נכנסה, ראיתי עצב בפניה. היא סיפרה שבבתי יש לה מה שכל אחד חולם שיהיה לו, אבל היא עצובה. האווירה בבית לא נעימה. "לא נעים לי לספר לך, אבל אני ממש מקנאה בשכנים שלנו. הם כל כך שמחים, ממש חגיגה... אני יודעת, את בטח תגידי כמו כולם שאף פעם אי אפשר לדעת מהם הקשיים של האחרים וגם אסור להשוות, אני יודעת. אבל הם שכנים, אני רואה, זה אמיתי שהם משתעשעים ונהנים מהחיים..."
"מה את חושבת שיש לשכנים וחסר לך?" שאלתי.
"אנחנו לא טיפוסים כמוהם". היא נשארה שותקת ומהורהרת ואחר אמרה: "אולי אנחנו ביקורתיים זל?"
אולי אנחנו לא גדלנו על פרגון ושמחה? עכשיו שאת שואלת, אני שמח לב שאני רואה אותם משחקים בחצר ביחד ויוצאים מידי פעם לטיולים. אני לא מבינה איך הם מצליחים. אנחנו עסוקים בפרנסה, בניקיונות, במריבות, יש לנו עומס בחיים. זה קשור לחוסר שמחה, או אולי אין לנו בכלל יכולת כזאת של שמחה... לא לכולם יש, נכון?".
היא הרכינה את ראשה בעצב ונראתה מתוסכלת. אמרתי לה: **"באדם פנימה, קיימת תמיד שמחה. כי הנשמה תמיד מאירה את אור ה' המשפיע טוב תמיד על כולנו.** הבעיה היא שקיימות שכבות של עצב וכעס שמעמעמים את אור הנשמה. את יודעת, עצם בקשת הצורך בשמחה מעידה כי השמחה חבויה כך ורק צריך להסיר שכבות שמסתירות את אורה". "ככה ממש לא חשבתי", אמרה בשבבי של תקווה. "אז איך אני יכולה לגלות את השמחה שבתוכי?" שאלה. ישנם שלושה רבדים שצריך להתייחס אליהם:

**"יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
esteravr@gmail.com
מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא באתר מכון מאיר >**

תמר // סיפור

ירושלים... הנה מתחיל לו חורבן חדש, נוסף, של ביתי...
*נכתב במלאת 16 שנים לגירושנו מהגוש. ובעקבות פינוי משפחות מאדוריים, היום!!!...

מנהל תכנון
מכון מאיר

יום לימוד נשים

ימי שני | תשפ"ב
במכון אורה

14:00 הרב טוביאנו חומש בראשית	8:30 הרב אופיר פריד תפארת ישראל
15:15 הרב אייל ורד אגרות חדר	9:45 הרבנית דינה ראפ פרקי מלכות דוד
16:30 הרב אריה מרזר מידות הראיה	11:00 הרב יהושע וידר מסילת ישרים
17:45 הרב מאיר טויבר חיים של תורה (נשאים אקטואליים)	12:15 הרבנית גאולה ניסים סוגיות בעין איה

ניתן להירשם ליום שלם או שיעורים בודדים
לפרטים והרשמה: דורית 026528344

כמה קיווינו שיתחולל נס... איך נאלצנו בחופזה לארוז את הדברים החשובים בלי להביט לאחור. איך בית הכנסת שבנינו, גן השעשועים ששיחקנו בו - משמשים היום את המחבלים המתועבים למתחם לשיגור רקטות על אחינו בעוטף, על ירושלים, תל אביב, קרית גת, אשקלון ואשדוד... חושבת על אחינו בלוד שפחדו כל כך לצאת מפתח הבית, שגם הם נעלו מפחד את הדלתות. בביתם! בארצם! צעדים מתקרבים והלב שלי הולם בחוזקה, דמעותיי זולגות - ממי אני כל כך מפחדת? ממי אני כל כך חוששת שיכנס לביתי??
אבינו שבשמים צור ישראל וגואלו ברך את מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו! אבינו שבשמים, ברך את מדינת ישראל - שריה ויועציה, שמתכוונים להיכנס ולעקור אותי מביתי. לא בארץ נכר ולא על ידי גויים.
אבינו שבשמים ברך אותם שישכילו כבר להבין שזוהי ארצנו, זהו ביתנו, ביתו של העם היהודי בארץ הקודש. על הדלת נשמעו נקישות, ובבית השתרר שקט מתוח, שקט מאיים.
תכף יהיה כאן הרבה רעש, בכי וצעקות. אני מביטה למולי שוב, ורואה אותה, את התמונה שתליתי אתמול, התמונה של

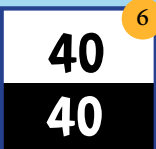
האמנם, שוב???*

נעלתי את הדלתות. לבי דפק בחוזקה. ישבתי על הספה, בסלון ביתי, הבטתי סביבי, ועל התמונות שצירתי ובתוכם התמונה הגדולה של ירושלים, שתליתי רק אתמול, זכר לחורבן. הילדים ישבו בחדר שקועים בעיצומו של משחק, שומעת את צחוקם המתגלגל ומרגישה בליבי כאב חד וחודר, מתחילה לזהות רגש של פחד המתפתח לחרדה עד אימה.
הם מתקרבים, אני שומעת אותם אצל השכנים הגרים בסמוך, וידיי מתחילות לרעוד, מנסה לעצור את הדמעות ולהישאר חזקה, הגוף שלי משתק ואינני מסוגלת לזוז.
"בבקשה אבא שיהיה נס" אני ממלמלת, ומתחילה לומר בעל פה את כל פרקי התהילים שאני זוכרת.
אני עוצמת את עיני, נזכרת בסיפורים של סבתא ז"ל שסיפרה בגאווה תמיד איך הם נלחמו להגשים חלום בן אלפי שנים לגור בארץ ישראל. והנה אני כאן, סמוך לקברות אבותינו הקדושים, מביטה למעלה כאומרת לסבתא, את רואה איזה יופי, איך הפרחנו את השממה! והתמונות מגוש קטיף לפני הגירוש הנורא עולות ומציפות אותי - האם אני חולמת, האם חלום הבלהות הזה חוזר שוב לפתח ביתי?

פרשה מאירה

 3	 2	 1
 6	 5	 4
 9	 8	 7

הרב שלמה אבינר

אָמַר לִי נָתַן הַנְּבִיא:
 - ד' יַעֲבִיר חֲטָאתְךָ וְלֹא תָמוּת. אָבֵל הַתִּינוּק שְׂיָלֵד לָךְ
 יָמוּת.^[1]
 אוֹי וְאֹבִי. נוֹרָא וְאִים.
 וְאִכֵּן ד' שְׁלַח מַחֲלָה לְיֵלֵד. הַתְּפִלָּלִית וְצִמּוּתִי, וְשִׁכְבָּתִי עַל
 הָאָרֶץ. זָקְנִי בֵּיתִי נָסוּ לְהָקִים אוֹתִי אָבֵל סִרְבָּתִי.
 וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הֵיִלֵּד מֵת. אֵיזָה אֶסּוּן. פָּחַדוּ לִסְפֹּר לִי,
 אָבֵל רָאִיתִי אוֹתָם מֵתִלְחָשִׁים וּמִיד הַבְּנֵי. אֲזַ קָמְתִי מִן
 הָאָרֶץ, הַתְּרַחֲצִית, הַחֲלֻפִּית בְּגָדִי, וְאִכְלָתִי.

7 באהבה ובאמונה

כשמכוונים לאיזה מבוקש בתפילה, צריך לשים לב שכוונתנו היא להסיר את הרע והחושך מן העולם, ולהגביר את הטוב ואת האור של החיים הא-להיים במילואם, שבהופיעו איננו ממלא רק חסרון אחד בלבד, אלא הוא משלים את כל החסרונות וממלא את כל הפגמים כולם, ובגודל נשמתנו הרינו חפצים דוקא בשלימות הגמורה והמוחלטת.

שמונה קבצים ב, רנא

הרב שלמה אבינר

סם המוות הקנאבים

עסק ביש, Bad Trip, דרך רעה מאוד. אל תתירו סם המוות, הצילו את עמי!

להתעלם מכך ששישית מהנוער הצורך, כן התמכר.

מה חשוב יותר, כסף או חיים, אינטרס כלכלי או בריאות הציבור? - תלוי במדינות. למשל בצרפת, סחר בקנאבים יכול להגיע לקנס של 7.5 מיליון יורו ושלושים שנות בית סוהר. ובארצנו הקדושה, יש תהליך של לגליזציה, ואי הפללה.

תמיד חשבנו שבעם ישראל חיי אדם חשובים, יש לרפא חולים ולהציל אדם בסכנה. מה נעשה ורוח רעה הולכת וחודרת. למשל בעשר השנים האחרונות, אשפוזים פסיכיאטרים עקב צריכת קנאבים עלו פי ארבעה.

לא נתאר כאן באריכות את נזקי הקנאבים. הם ידועים לכל, מלבד למי שעיוור ברצונו או חירש ברצונו. נזקים פיזיולוגיים: מחלות לב, סרטן ועוד. נזקים פסיכולוגיים: פסיכוזה, ספיוכרניה, אובדן זיכרון, אובדן כוח חשיבה. כמוכן תאונות דרכים.

אפשר להתווכח על פרט זה או אחר, על אחוז זה או אחר. זה רק מסיט את האחריות מן העיקר. הרוצה לוודא שקנאבים, המכונה גם מריחואנה או חשיש, אכן מסוכן מאוד, יעניין בויקיפדיה, ערך השפעות של קנאבים, או באנגלית Effects of Cannabis.

כמוכן, איננו מדברים על קנאבים רפואי. הוא עדיין מסוכן, אך מציל מסכנה גדולה יותר, כרוב הגדול של התרופות בעולם.

אבל אנו גם מדברים על מי שצורך מדי פעם, בטענה שאין זה ממכר. למה לשקר. למה

קיצ חם

שבועיים חנים בערוץ מאיר לילדים

מבצע מיוחד לחופש!

פז'יר חדש להגבלת זמן מסך

ראש גדול

משהקים חדשים

יאייר יעקבי בתוכנית ריאליטיון

הפנינג קיץ 29.3

העניקו לילדכם עולם תוכן של מאות תוכניות ומשחקים ערכיים!

הרפתקאות | הומור | שיעשועונים | אנימציה | משחקים | הדרכות | טבע | פרשת שבוע | קטנטנים | שירים | חידות | לימוד | צביעה | בישול | איור | קסמים ועוד

להצטרפות << 02-3750442 | חפשו 'ערוץ מאיר לילדים' | meirkids.co.il

מתגברים בקדושה

ספר המגלה את הקסם של ימי ההתבגרות ומאפשר להתבונן בפיוס על כוחות הגוף והנפש בגיל זה. בימים של תרבות נהנתית הוא מציב אלטרנטיבה - תרבות של גבורה. מאת הרב יונתן לוי. 104 עמ', כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168 או באתר **החדש** www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב'דיני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים